

жестъ, процѣпътъ на колата се вдигна силно и подхвърли високо нагорѣ малкитѣ дѣца. Чу се писъкъ, викъ и смѣхъ.

Бащата се обърна и погледна. Дѣцата му за чудо бѣха върху на товарената кола и радостно се друскаха на мекото прѣсно сѣно.

Помниче

(Прѣдание)

Дѣдо Господъ направилъ цвѣтията. Далъ на всѣко името, и тръгналъ между тѣхъ да имъ се радва.

Той спиралъ при всѣко цвѣте и го питалъ за името му.

До рѣкичката цвѣтѣло синьо малко цвѣтенце. Дѣдо Господъ се спрѣлъ и го запиталъ:

— Какъ ти е името, синьо малко цвѣтенце?

Цвѣтенцето мълчало. То забравило името си и отъ срамъ не могло нищо да продума.

Домилѣло на дѣдо Господа за синьото цвѣтенце. Той се засмѣлъ и рекълъ:

— За да помнишъ името си, кръщавамъ те отъ сега нататъкъ помниче.